

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1908-1914 :
Ep. L 45 - 36**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Käraste,

[16. 8. 1909.]

Jag fick igår ett litet dystert brevkenst och då jag
gick till det stora Murverket innehöll det bara Elze Sanders.
Jag är så glad, att du var ner till Falun igen, för nu var
du i oro och ångest. Jag har inte haft ett ögonblicks obehag
av dina brev eller teckningar i sommar, min kus.

[Det är ganska bestämt, att av Frökn. Cederskiölds brev
känner du vad man väntat och fruktat. Fru C. har och
så tagit saken mycket allvarligt och väntat allt möjligt.
Dad mig beträffar, så är jag ju optimist och jag har
aldrig tvivlat på någon vidare fram. Jag tror också, att
bara det nu har slut, så kommer det att bli ett anslag
till arbetsglädje och stigare konjunktur. Nu har tryc-
ket blivit så starkt, att människor måste andas ut, präjla
sig och kupa nya tag. Det är omöjligt annat.

Vill du emellertid göra en riktigt god gärning, så gå till min
Sigue och språkta litet med henne, för hon har skrivit, att hon
känner sig ångslig och övergiven. Säg henne, att jag inte alls
är ledsen för att ~~och att~~ ^{de stryker} ha skulit jordgubbar och frukt. Ja de
inte mer, så har jag väl kommit tilligt medan detta är. (Om
jag hade någon, som jag kunde stricka till dig och ge dig beyn!)

Skänk Söndag ämnade jag resa härifrån till Mörstrand för att
se på stamma där en månad. (Det blir något kortare på så sätt och vi
kann råkas en vecka tidigare. Strjken gör ju, att jag saknar
varje förevändning att fara till Falun, som jag annars hade
ännat.) Mitt ben är nu bättre, så att jag kan gå ut i
sommaren utan köpp åttio stoner - Idag ha vi härligt
väder, men det har varit fruktansvärt kallt ett par dar
Pär Forslög resa genomdes av ett fruktansvärt väder
regn och storm ännu. Men vi rådde dels ett par iäta
intressanta dunder och dels blevo vi bjädna på per
Kinnars automobiltur långt bortåt norra gränsen,
och det gjorde att resan var inte helt förfelad.

Först 1923 egen bild

Vi ha fått en ny angel i Östra Eckerviks kyrka, som på Söndag invigdes av biskop Eklund. Han kom emellertid upp till socknen på Söndag och i Söndags eftermiddag kom han hit på visit. Han var livlig mycket talande och han ansträngde sig på ett möjligt sätt för att vara älskvärd. På Söndag voro vi i kyrkan så många som kunde rymmas i två trillor och där var hela socknen alla, som kunde åka eller gå. Det var vackert och högtidligt. Biskopens predikade mycket bra, man hade inte trängt ett ögonblick. Han var ~~gänsligt~~ mycket upprört över det som försiggick, men han skyllde mest på kung och regering sedan länge Tiedes tillbakå, som inte hade lett och stögt, utan låtit folket gå sina egna vägar.

Efter gudstjänsten kommo vi i mycket livligt sampråk på kyrkbacken mit i eklund allt folket, talade socialpolitik och han bad mig nästan om detsamma som du att jag skulle skriva något. Men jag tänker nog inte den rätta kullarna för detta. Du vet, att man för att göra någons verkare, skulle hitta på något klokt, som skulle ge arbetarna anvisning till en ny väg, ett nytt system, något som Henry George. Men jag har inte allvarligt tänkt på detta. Jag tänker, att detta system med strejker är förfelat, men vad tjäns det till att säga, då man inte vet vad som skall sättas i stället. Det värsta är väl, att ingenting riktigt gripande faller mig in att säga. Vi begära nog för mycket av en stadhans kommunstyrelse. Jag kan ingenting annat förutse ut än att var och en skall arbeta inett och sprida lycka i sin lilla krets, värda och förbättra, nå långt man når, men detta är nå enkelt och enkelt. Det duger inte för allmänheten.

Gerda kommer till Falun på Fredag med familjen full av kärlek och helningar från sin
Selma -